

ENERGITILSYNET

Regulering af gebyrstørrelser på el-, gas- og varmeområdet

Dato: 26.09.2005 • Journalnr.: 3/1307-0300-0096

RESUMÉ

Den 22. september 2004 traf Energiklagenævnet afgørelse i en konkret sag vedrørende et flyttegebyr opkrævet af Sønderborg Fjernvarme A.m.b.a.

Energiklagenævnet fastslog, at gebyret var af en sådan størrelse, at det måtte antages at overstige de gennemsnitlige rimelige omkostninger, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Nævnet udtalte herefter, at en endelig fastsættelse af de gennemsnitlige omkostninger ved en forbrugers fraflytning bedst kunne foretages af Energitilsynet med inddragelse af Sønderborg Fjernvarme og størrelsen af andre fjernvarmeværkers flyttegebyrer.

Da spørgsmålet om gebyrstørrelser er af generel karakter valgte Energitilsynets sekretariat at se på alle tre forsyningsområder på én gang (el, naturgas og fjernvarme).

Energitilsynet nedsatte herefter en arbejdsgruppe bestående af medarbejdere fra sekretariatet og repræsentanter fra de tre forsyningsbrancher. Sønderborg Fjernvarme valgte at lade sig repræsentere af sin brancheorganisation, Dansk Fjernvarme. Derudover deltog ELFOR, DONG Distribution, Fællessekretariatet for HNG og Midt-Nord og Naturgas Fyn

Formålet med arbejdsgruppen var at gennemregne omkostningsgrundlaget for de gebyrer på energiområdet, der retter sig mod selskabets forbrugermed henblik på at fastlægge og standardisere de gennemsnitlige rimelige omkostninger for gebyrerne.

Sekretariatet udarbejdede herefter, i samarbejde med repræsentanterne, vejledende satser til standardisering af en række af de mest anvendte gebyrer på energiområdet. Satserne er beregnet på grundlag af de gennemsnitlige rimelige omkostninger, der er forbundet med den pågældende foranstaltning (rykkergebyrer, fagedforretning, lukning mv.).

**SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

De fastsatte gebyrer er ? for at fremme gennemsigtigheden for forbrugeren - gældende for alle tre forsyningsområder, således at forbrugeren vil opleve ensartede gebyrer uanset om der er tale om el-, gas eller varmforsyning.

De vejledende gebyrer vil medføre administrative lettelser for selskaberne, ligesom de vil medføre en forenkling i forbindelse med forbrugervejledningen. Brancherepræsentanterne har tilsluttet sig de anførte gebyrsatser.

AFGØRELSE

Det indstilles,

- **at** Energitilsynet tager de standardgebyrer til efterretning som arbejdsgruppen har tilsluttet sig, jf. elforsyningslovens § 73 b, § 76 og § 77, varmforsyningslovens § 21 og § 22 a samt naturgasforsyningslovens § 40 og § 41.
- **at** Energitilsynet som udgangspunkt ikke vil betragte et gebyr som urimeligt i henhold elforsyningslovens § 77, stk. 1, varmforsyningslovens § 21, stk. 4 og naturgasforsyningslovens § 41, stk. 1, hvis selskabet opkræver gebyret i overensstemmelse med standardgebyrerne. Der vil dog altid kunne foretages en konkret vurdering. Selskaberne kan i stedet vælge at opkræve de faktiske omkostninger ved den pågældende foranstaltning, men selskabet skal kunne godtgøre de omstændigheder forbundet med den pågældende foranstaltning, der har bevirket højere omkostninger end standardgebyrerne. Kravene til dokumentation vil afhænge af de konkrete omstændigheder.
- **at** selskaberne, ved anmeldelse af betingelser og priser, herunder tariffer og gebyrer i henhold til elforsyningslovens § 76, varmforsyningslovens § 21 og naturgasforsyningslovens § 40, skal oplyse, hvorvidt de anvender de vejledende gebyrsatser eller opkræver de faktiske omkostninger.
- **at** disse gebyrer vil være gældende for resten af 2005 samt hele 2006. Herefter vil gebyrsatserne kunne tages op til revurdering efter forhandling med brancherne.

SAGSFREMSTILLING

Den 10. april 2000 vedtog Energitilsynet at meddele Danske Energiselskabers forening (DEF), at bedømmelsen af el -, gas - og varmforsyningsvirksomheders gebyrer henhørte under Energitilsynets kompetence i henhold til § 77 i elforsyningsloven og § 21, stk. 5 i varmforsyningsloven (naturgasforsyningsloven var på det tidspunkt en del af varmforsyningsloven).

Energitilsynet fandt endvidere, på baggrund af Elprisudvalgets praksis, at energiselskaberne alene var berettiget til at opkræve gebyrer, når dette fremgik af selskabernes leveringsbetingelser, og at sådanne gebyrer ikke måtte overstige de gennemsnitlige rimelige omkostninger ved udsendelse af gebyrer.

Optrækningsgebyrer var således ikke betinget af, at de i det enkelte tilfælde svarede til omkostningerne ved den pågældende foranstaltning, men de måtte ikke overstige den gennemsnitlige, rimelige omkostning. Gebyrerne måtte således ikke indeholde et pønalt element.

I 2000 og 2001 blev en række af Energitilsynets afgørelser om elforsyningssekskabers opkrævninger af gebyrer for manglende betaling påklaget til Energiklagenævnet. Alle afgørelserne blev stadfæstet af nævnet. Fælles for flere af afgørelserne var,

- **at** gebyrer skal være omkostningsmæssigt begrundede,
- **at** rykkergebyrer ikke må overstige de gennemsnitlige, rimelige omkostninger ved udsendelse af erindringsskrivelser,
- **at** gebyrer ikke må indeholde et pønalt element,
- **at** gebyrer skal være anmeldt til Energitilsynet (efter den gamle lov til Elprisudvalget),
- **at** et gebyr på 250 kr. klart overstiger den gennemsnitlige rimelige omkostninger,
- **at** den kommunale gebyrlov ikke finder anvendelse for kommunale forsyningssekskabers opkrævning af gebyrer, og
- **at** vurderingen af gebyrer efter den gamle og nye elforsyningslov er den samme

Den 22. september 2004 traf Energiklagenævnet afgørelse i en konkret sag vedrørende Sønderborg Fjernvarme A.m.b.a.

Sagen drejede sig om, hvorvidt et af Sønderborg Fjernvarme opkrævet flyttegebyr på kr. 300 plus moms var for højt. Energiklagenævnet fastslog, med henvisning til den igangværende effektiviseringsproces i varmforsyningssektoren og de foreliggende IT-muligheder, at gebyret var af en sådan størrelse, at det måtte antages at overstige de gennemsnitlige rimelige omkostninger, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Afslutningsvist udtalte Nævnet følgende:

"En endelig fastsættelse af de gennemsnitlige omkostninger ved en forbrugers fraflytning kan efter nævnets opfattelse bedst foretages af Energitilsynet med inddragelse af Sønderborg Fjernvarme og størrelsen af andre fjernvarmeværkers flyttegebyrer".

Da spørgsmålet om gebyrstørrelser er af generel karakter valgte Energitilsynets sekretariat at se på alle tre forsyningsområder på én gang.

Energitilsynet nedsatte på denne baggrund en arbejdsgruppe bestående af medarbejdere fra sekretariatet og repræsentanter fra ELFOR, Dansk Fjernvarme og gasbranchen (DONG Distribution, Fællessekretariatet for HNG og Midt-Nord og Naturgas Fyn). Formålet med arbejdsgruppen var at gennemregne omkostningsgrundlaget for en række af de mest anvendte gebyrer på energiområdet med henblik på at fastlægge og standardisere de gennemsnitlige rimelige omkostninger for gebyrer for de tre forsyningsbrancher under ét.

Sønderborg Fjernvarme blev tilbudt at deltage i arbejdsgruppen men meddelte, at værket var tilfreds med Dansk Fjernvarmes deltagelse.

Det første møde i arbejdsgruppen blev afholdt den 9. februar 2005. Repræsentanterne fra de tre forsyningsbrancher havde inden mødet fremsendt materiale vedrørende forskellige standardgebyrer til Energitilsynet, og mødet tog udgangspunkt i dette materiale.

Det af gasbranchen fremsendte materiale bestod af de gebyr-satser, som HNG, DONG og Naturgas Fyn havde anmeldt til Energitilsynet i 2004, samt de gebyr-satser, som blev anmeldt til Energitilsynet den 3. januar 2005.

ELFOR havde fremsendt en oversigt over de standardgebyrer og model for beregning af gebyrer, som brancheforeningen havde anmeldt til Energitilsynet den 5. november 2004.

Dansk Fjernvarme havde fremsendt et udkast til standardgebyrer, som tog udgangspunkt i gebyrerne fra Dansk Energi. Udkastet havde Dansk Fjernvarme sendt ud til to af deres medlemsværker, som ikke umiddelbart havde bemærkninger til materialet.

Det fremgik af det af brancherne fremsendte materiale, at størrelsen på de forskellige gebyrer blandt andet var baseret på omkostninger til aflønning af personale, materiale (papirvarer mv.), kørsel og IT.

Efter mødet foretog sekretariatet en nærmere undersøgelse af hvilke IT-, materiale- og kørselsomkostninger, der er forbundet med de forskellige rykkerprocedurer. Sekretariatet tog udgangspunkt i, hvilke udgifter tilsynet og andre offentlige myndigheder lægger til grund ved beregning af omkostninger til IT og materiale, herunder papirvarer.

Repræsentanterne gennemgik tilsvarende de omkostninger, der dannede grundlag for gebyrernes størrelse. Der blev herefter opnået enighed om beregningen af omkostningerne på arbejdsgruppens andet møde, som blev afholdt den 13. april 2005. Det sidste møde i arbejdsgruppen blev afholdt den 7. september 2005.

På dette møde nåede sekretariatet og repræsentanterne til enighed om beløbsstørrelsen på en række af de mest anvendte gebyrer, og det blev besluttet, at standardgebyrerne skal være ens for alle tre forsyningsbrancher. Baggrunden for dette skal ses i lyset af den divergens, der vil opstå hvis en forbruger både er i restance med hensyn til betaling af sin el- eller gasregning og sin varmeregning. Forbrugerhensyn tilsiger i sådanne situationer, at forbrugeren bør opkræves ensartede gebyrer, uanset om der er tale om en el- eller gasregning eller en varmeregning.

Resultatet af de vedtagne standardgebyrer fremgår af nedenstående oversigt.

Typer af gebyrer fælles for de tre forsyningsbrancher:	GEBYRER 2005/2006 AFRUNDET
RYKKERSKRIVELSE*	100
INKASSOMEDDELELSE *	100
LUKKEBESØG*	375
GENÅBNING INDEN FOR NORMAL ÅBNINGSTID	375
BETALINGSORDNING*	100
FOGEDFORRETNING, UDKØRENDE	330
SELVAFLÆSNINGSKORT, RYKKER	65
AFLÆSNINGSBESØG	270
FLYTTEOPGØRELSE VED SELVAFLÆSNING	65
FLYTTEOPGØRELSE VED AFLÆSNINGSBESØG	270
NEDTAGNING AF MÅLER	600
GENETABLERING AF MÅLER	600
EKSTRAORDINÆR MÅLERAFLÆSNING MED REGNING	200
UDSKRIFT AF REGNINGSKOPI	35
MÅLERUNDERSØGELSE PÅ STEDET	335
UDBRINGNING AF MÅLER	165

TYPEN AF GEBYRER KUN GÆLDENDE FOR ELBRANCHEN:

Midlertidig tilslutning, installatør sætter op	135
Midlertidig tilslutning, opsætning 1 mand	530
Midlertidig tilslutning, opsætning 1 mand	930

* Rykkerskrivelser, inkassomeddelelser samt lukkebesøg er i henhold til Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. SKM2004.273.TSS ikke omfattet af momsloven. Gebyrer for betalingsaftaler er omfattet af momsloven, men er fritaget for moms i henhold til lovens § 13, stk. 1, nr. 11.

For de øvrige gebyrer kan momsregistrerede energiselskaber tillægge moms.

Ovenstående opregning af gebyrer er dog ikke udtømmende. For så vidt angår gebyrer, hvor specielle forhold gør sig gældende for de enkelte selskaber samt gebyrer, der ikke anvendes på alle tre forsyningsområder, vil der således som udgangspunkt ikke blive anvendt standardiserede gebyrsatser. Dette skyldes, at gebyrerne i disse tilfælde vil kunne afvige fra branche til branche og fra selskab til selskab som følge af forskelle i praksis med hensyn til henføring af administrative omkostninger til de forskellige gebyrgrupper, samt strukturforskelle inden for brancherne.

For så vidt angår kørselsomkostningerne blev det for alle tre forsyningsbrancher besluttet at tage udgangspunkt i "frimærkeprincippet", hvorefter prisen for kørselsomkostninger er den samme uanset afstanden fra udbyder til modtager. Kunden betaler således som udgangspunkt det samme for kørslen uanset beliggenhed.

For så vidt angår rykkergebyrerne gælder i henhold til rentelovens § 9 b, stk. 1, at der højst kan kræves et rykkergebyr på 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 rykkerskrivelser vedrørende samme ydelse. Endvidere gælder i henhold til § 9 b, stk. 2, at hvis skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed har været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der, uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

Det fremgår af Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. SKM2004.273.TSS, at en række restancegebyrer inden for forsyningssektoren ikke er omfattet af momsloven. Dette skyldes, at gebyrerne opkræves som godtgørelse af omkostninger, der af forsyningsvirksomhederne afholdes i forbindelse med, at der ikke er modtaget den aftalte pengeydelse til den aftalte tid. Dette indebærer, at gebyrer i forbindelse med rykkerskrivelser, inkassomeddelelser, inkassobesøg samt lukkebesøg falder uden for momslovens anvendelsesområde. Derimod er gebyrer i forbindelse med åbnebesøg ifølge cirkulæret momspligtige, idet gebyrerne må anses for vederlag for den ydelse, der består i, at kunden igen kan modtage leverancer af el, vand eller varme. Endvidere er gebyrer for betalingsaftaler omfattet af momsloven, men disse er dog fritaget for moms i henhold til lovens § 13, stk. 1, nr. 11.

LOVGRUNDLAG

I henhold til elforsyningslovens § 73 b gælder følgende:

"Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet."

I henhold til elforsyningslovens § 76 gælder følgende:

"De kollektive elforsyningsvirksomheder skal til Energitilsynet anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet, herunder tariffer, jf. § 73 a, priser, tariffer og betingelser for ydelser, der omfattes af bevillingerne, samt grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Energitilsynets nærmere bestemmelse, dokumentation for udskillelse af kommercielle aktiviteter, dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter, kapitalopgørelser udarbejdet efter reglerne i § 69, stk. 2, og § 74, regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Energitilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 70 nævnte indtægtsrammer, aftaler om transit, herunder forhandlede priser og betingelser."

Stk. 2. Virksomheder med forsyningspligt skal, for så vidt angår deres forsyningspligtigheder til Energitilsynet, anmelde salgspriser, gebyrer og vilkår samt grundlaget herfor.

Stk. 3. Energitilsynet kan endvidere pålægge ejere af kraft-varme-produktionsanlæg at anmelde salgspriser for fjernvarme samt grundlaget for prisfastsættelsen.

Stk. 4. Energitilsynet kan fastsætte regler om anmeldelser efter stk. 1-4."

I henhold til elforsyningslovens § 77 gælder følgende:

"Hvis Energitilsynet finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give pålæg og ændring af priser og betingelser.

Stk. 2. Hvis et urimeligt forhold i forbindelse med forhandlinger om netadgang ikke kan bringes til ophør ved pålæg efter stk. 1, kan Energitilsynet udstede pålæg til bevillingshavere om at indgå en aftale om forholdet på sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende aftaler

Stk. 3. Finder Energitilsynet, at priser, betingelser eller aftaler må anses for at give en miljømæssig eller samfundsøkonomisk uhensigtsmæssig anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling med parterne give påbud om ændring heraf.

Stk. 4. Energitilsynet kan træffe bestemmelse om, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed skal ændre forbrugerpriserne, hvis virksomheden har foretaget en disposition, der ikke kan anses for rimelig for forbrugerne. Energitilsynet kan herunder bestemme, at virksomheden i nærmere angivet omfang skal anvende et overskud til ændring af priserne.

I henhold til varmforsyningslovens § 21 gælder følgende:

"Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af Økonomi- og erhvervsministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsdeling eller betingelser".

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede forsyningsvirksomheder."

I henhold til varmforsyningslovens § 22 a gælder følgende:

"Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet."

I henhold til § 40 i lov om naturgasforsyning gælder følgende:

"Transmissions-, distributions-, lager-, LNG- og forsyningspligtige selskaber, jf. §§ 10 og 24, skal til Energitilsynet anmelde

- 1. de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,*
- 2. priser, tariffer og betingelser for ydelser, der omfattes af bevillingerne, og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Energitilsynets nærmere bestemmelse,*
- 3. dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter,*
- 4. opgørelse af indskudskapital,*
- 5. regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Energitilsynets nærmere bestemmelse til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 37 a nævnte indtægtsrammer.*

Stk. 2. For virksomhed, der varetages af Energinet Danmark eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet Danmark, skal der for så vidt angår transmissions- og distributionsydelser, til Energitilsynet anmeldes priser, tariffer og betingelser for ydelser samt grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Energitilsynets nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Energitilsynet kan fastsætte regler om anmeldelser efter stk. 1.

I henhold til § 41 i lov om naturgasforsyning gælder følgende:

"Hvis Energitilsynet finder, at priser og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser og betingelser.

Stk. 2. Finder Energitilsynet, at priser, betingelser eller aftaler må anses for at give en miljømæssig eller samfundsøkonomisk u hensigtsmæssig anvendelse af energi, kan tilsynet, efter at forhandlinger med de berørte parter har fundet sted, give påbud om ændring heraf."

BEGRUNDELSE

Energitilsynet skal i medfør af elforsyningslovens § 73 b og varmemforsyningslovens § 22 a føre tilsyn med de af energibranchens organisationers udarbejdede standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser mv.

Energiselskaberne skal anmelde priser og betingelser til Energitilsynet i medfør af elforsyningslovens § 76, varmemforsyningslovens § 21 og naturgasforsyningslovens § 40.

Energitilsynet kan i medfør af elforsyningslovens § 77, stk. 1, varmemforsyningslovens § 21, stk. 4 og naturgasforsyningslovens § 41, stk. 1 gribe ind, hvis tilsynet finder, at priser og betingelser er i strid med energilovene.

Sekretariatet har på denne baggrund, i samarbejde med repræsentanter for de tre forsyningsbrancher, gennemregnet omkostningsgrundlaget for forskellige gebyrer på energiområdet og udarbejdet vejledende satser til standardisering af gebyrerne. Sekretariatet har ved beregningen taget udgangspunkt i de gennemsnitlige rimelige omkostninger, der er forbundet med den pågældende foranstaltning (rykkerskrivelse, lukning, fagedforretning mv.).

Formålet med de vejledende gebyrsatser er en standardisering af gebyrerne. Energitilsynet vil som udgangspunkt ikke betragte et gebyr som urimeligt i henhold til energilovgivningen, hvis selskabet opkræver gebyret i overensstemmelse med de vejledende gebyrer. Der vil dog altid kunne foretages en konkret vurdering.

Selskabet kan altid vælge at opkræve de faktiske omkostninger ved den pågældende foranstaltning. Kravene til dokumentation vil afhænge af de konkrete omstændigheder.

De faktiske omkostninger vil være baseret på de konkrete medgåede omkostninger ved den pågældende foranstaltning. Selskabet skal således kunne godtgøre de omstændigheder forbundet med den pågældende foranstaltning, der har bevirket højere omkostninger end standardgebyrerne.

Om det i konkrete sager over for en energiforbruger er rimeligt at opkræve gebyrer skal Energitilsynet ikke længere tage stilling til, da dette nu hører ind under Ankenævnet på Energiområdets virksomhedsområde. Ankenævnet vil i de konkrete sager tage størrelsen af de vejledende standardgebyrer til efterretning.

Gebyrerne skal have hjemmel i leveringsbetingelserne. Selve gebyrernes størrelse kan fremgå af selskabets takstblad.

For så vidt angår kørselsomkostningerne skal disse tage udgangspunkt i "frimærkeprincippet," dog således at selskaberne altid kan vælge at opkræve de faktiske omkostninger ved kørslen.

For så vidt angår rykkergebyrerne skal selskaberne ligeledes påse overholdelsen af rentelovens § 9 b, hvorefter der blandt andet højst kan kræves et rykkergebyr på 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 rykkerskrivelser vedrørende samme ydelse, og at der kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

I henhold til Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. SKM2004.273.TSS er en række restancegebyrer inden for forsyningssektoren ikke omfattet af momsloven. Dog er gebyrer for åbnebesøg momspligtige. Gebyrer for betalingsaftaler (afdragsordninger vedrørende allerede opståede restancer) er omfattet af momsloven, men momsfrie.

Selskaberne skal, ved anmeldelse af betingelser, priser, herunder tariffer og gebyrer i henhold til elforsyningslovens § 76, varmforsyningslovens § 21 og naturgasforsyningslovens § 40, oplyse, hvorvidt de anvender de vejledende gebyrsatser eller opkræver de faktiske omkostninger. Hvis selskaberne anvender de vejledende gebyrer, er det alene nødvendigt at anmelde til Energitilsynet, at selskabet følger disse. Det kræves således ikke, at selskabet specifikt anmelder de af selskabets gebyrer, der følger de vejledende standardgebyrer. Selskabet skal dog stadig anmelde de af selskabets gebyrer, der ikke omfattes af de vejledende standardgebyrer samt de gebyrer, der ikke er i overensstemmelse med standardgebyrerne. Hvis selskaberne vælger at opkræve de faktiske omkostninger vil dokumentation for de medgåede højere omkostninger være nødvendig.

Gebyrerne vil være gældende for resten af år 2005 og 2006, hvorefter Energitilsynet vil foretage en vurdering af, hvorvidt der er behov for en regulering af gebyrernes størrelse. Fremover vil tilsynet efter henvendelse fra de tre forsyningsbrancher løbende foretage en vurdering af, hvorvidt de vejledende satser er i overensstemmelse med prisudviklingen i samfundet.

De vejledende gebyrer vil indebære administrative lettelser for selskaberne, ligesom de vil medføre en forenkling i arbejdet med vejledning af forbrugeren.

Derudover vil de vejledende gebyrer medvirke til at øge gennemsigtigheden på energimarkederne, idet de vejledende gebyrer gælder samlet for alle tre forsyningsområder. Derved tilgodeses hensynet til den enkelte forbruger, som herefter vil møde ensartede gebyrer uanset om der er tale om el, naturgas eller fjernvarmeområdet.

Sekretariatet finder, at de udarbejdede vejledende satser for gebyrer er i overensstemmelse med de intentioner, som Energiklagenævnet gav udtryk for i sin afgørelse af 22. september 2004.